

OPPONENCIA
KOHOUT DÁVID DIPLOMATERVÉHEZ

Téma : Készségfejlesztő kulturális kör - Budapest, Golgota utca

Az üres irodaházak jelenléte a városi térben nagyon zavaró jelenség. A városi élet ellenében hat. Eszembe jut, hogy a belvárost agyonvágó Zeppelin-terv kapcsán lefotóztam a szűk környezetében használaton kívül levő épületeket. A valóság messze felülmúlta az elképzeléseimet. Megerősített abban az érzésemben, hogy meglévő épületeinkkel értelmesebben kellene bánnunk. Emiatt is kapásból a keblemre öleltem ezt a tervet.

Eleve a kerület, de azon belül is a Ganz-telep és a tisztviselőtelep metszéspontjában, kifejezetten érdekes városi pozícióban lévő üres épület megtalálása kiváló indítás. A terv alapvetésével és a városépítészeti mozdulatokkal, a Ganz finom felmetszésével és a szövet integrálásának gondolatával mélyen egyetértek, ráadásul a csendes ütemezhetősége is megfontolt, hosszú távra gondoló mérnöki hozzáállást mutat. Szimpatikus, hogy a kutatás európai mintákból indul ki, de helyi adottságokra épít. A közeli iskolák, óvodák igényeinek felmérése után a program elkezd belakni a házat. A kihasználtságot még fokozhatónak látom, az alaprajzok is rejtenek némi kényszert a funkciók időbeli szétválasztására, ennek pontos beállítása lehetne tervezői feladat, de lényeges (talán még ezeknél is lényegesebb) kérdés a belső nyitottság megteremtése. A publikus, fél-publikus és privát terek struktúrája, a főterek és kiszolgálóterek rendje olyan házat mutat, melyben a funkciók mintha nem zavarnák egymást, beszívárognak ugyan egymás légterébe, hatással vannak egymásra, de ennek eredője egy nyüzsgő, számomra kedves, élettel teli világ. A terv ennek keretét teremti meg, úgy hogy az építész végig háttérben marad.

Az eredeti épületet és tervezőjét sem ismerem, de nem lepne meg ha egy elfeledett kismester keze munkája lenne, annyira jó ízű az a kevés nyugodt, arányos mozdulat, amire épít. Ebben az időben sok hasonló épület született, mára kissé leromlott műszaki állapotuk mellett is hordozzák a korszellemet, a folytonosságot az időben, túlélésüknek szívből drukkolok. A tervezett átalakítás igen óvatos, de nem nosztalgiaiából, vagy aránytalan helyzetfelismerésből, hanem józan megfontolásból, a költséghatékonyság okán. A korai munkaközi makettek nagyon kifejezőek. Az építész elemzi a meglévő struktúrát, helyenként fellazítja, helyenként kiegészíti. Alapelv, szerkesztés, szerkezet, és tömeg mérnöki egyensúlya jellemzi. A gondolat rendezett, felismerhető mi az új, mi az eredeti. A közlekedők tiszta rendszere az eredeti épülethez méltó, elsősorban a felső szinteken, emiatt a bejárat a hátsó traktusba került. Az eredeti lépcső megtartása is egyértelműen jó döntés volt, de ez a két adottság a szélfogónál megnehezítette a szerkesztést, a bejárat nem lett ideális.

A hozzáépítés könnyűszerkezetes karaktere a homlokzatokon is jól leolvasható, egyedül a Bláthy Ottó utca tengelyében lévő főhomlokzat aszimmetriája kicsit mesterkélt, a belső funkció ezt csak részben indokolja. Pontosabban a munkaközi makettek ereje itt kissé elgyengül. Hátról a kelléktár homlokzati megnyitása túlzó. Az épület erős, jövőbe mutató gondolat köré épül, talán emiatt érzem úgy, hogy picit jobban túl lehetett volna méretezni a hőszigeteléseket, főleg a szendvicspaneleknél. Ezzel együtt a részletrajzok korrektek, szépen továbbviszik az építészeti gondolatot.

A terv érett mérnöki gondolkodást mutat, érénye, hogy egyedisége ellenére általános tartalmakat is hordoz.

2012. június 18.

Kalmár László
építész